

PZCHWCU

Największa i bardzo rzadka sowa z ogromnymi oczami i uszami. Zamieszkuje stare rozległe drzewostany w pobliżu odludnych jezior i bagien. W górach gnieździ się w niszach skalnych. Na nizinach wykorzystuje do lęgów stare gniazda po orłach, myszofłowach i bocianach czarnych. Często także składa jaja w dołku bezpośrednio na ziemi, na rozkruszonych wyplawkach, czyli niestrawionych i wyplutych resztkach pokarmu: kości, piór i sierści. Bardzo wrażliwa na niepokojenie przez człowieka, nierzadko porzuca jaja. Łowi szczury, wrony, kaczki, a nawet zające. Odzywa się o zmroku potężnym HUU-uu (powtarzanym co 8-10 sekund) i słyszanim z odległości nawet kilku kilometrów.

PÓJDŹIW

Niezbyt liczny gatunek sowy. Unika zwarłych lasów, jak również terenów zupełnie otwartych. Lubi zaś przydrożne wierzby oraz ludzkie sady i ogrody. Odżywia się gryzoniami i większymi owadami. Własnego gniazda nie buduje. Jaja składa w dziuplach drzew lub na strychach domów. Siedząc na szczycie stodoły, często sympatycznie podryguje, jednak odzywa się złowroźebnie pójdz — pójdz — pójdz.

OSAW EŁSYNW

Sowa bardzo nieliczna. Gnieździ się na ziemi w trawach na bagnach i torfowiskach. Półek na gniazdo wyścieła skromnie suchymi trawami. Jej liczebność zależy w dużej mierze od sezonowej liczebności gryzoni. Zimą w przeciwieństwie do pozostałych sów odlatuje na południe. Bardzo podobna do uszatki, jednak jej "uszy" są o wiele mniejsze i unoszone w podnieceniu. Samiec odzywa się w locie przytłumionym duu - duu - duu...